

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.23. Acta contra Manfredum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. quente 1264. secundo Maji coram ipso comparerent: sicut docent ejus literæ Urbe Veteri ultimo Augusti anno 1263 datæ: annoque proximo rursus id distulit in anni futuri diem S. Andreæ sacram. Sed vitam usque eo non produxit.

A. C. 1263.

Id. 1264. n. 37

§. XXIII.

Acta contra Manfredum.

Rayn. 65.
Anon. Sic.
p. 859.

In Italia Manfredus magnis identidem virium incrementis auctus, adjunctis sibi Senensibus, Pisanis, & maxima He- truriæ parte, in ipsam Marchiam Anco- nitanam aliasque status Ecclesiastici ter- ras procedebat. Igitur Papa non diu- tius ei parcendum ratus, primum die Cœ- næ Domini, 29 Martii coram multitudine hominum (ut cunctis ex gentibus Christiani solenni hoc die ad sanctam Sedem adesse solent) illum ad dicendam causam advenire jussit, & tabulas hoc imperium continentes portis templorum Urbis Veteris, ubi residebat, affigi voluit. Ibi Manfredo primum Augusti præstituit, quo per se ipsum, aut per procuratorem compareret Apostolicæ Sedi satisfacturus pro multis rebus, scilicet pro Ariana urbe suo jussu per Saracenos funditus e- versa; pro necatis tribus viris nobilibus, pluribusque aliis; pro contemptis censu- ris

ris ecclesiasticis, contra quas divinum of-
 ficiū per annos plures coram se peragi
 curaret, de hæresi se suspectum reddens;
 pro Sicilia intolerandis exactionibus op-
 pressa; pro consuetudine cum Saracenis,
 quos apud se teneret, atque Christianis
 præponeret. Ac verum est, eum ab an-
 no 1260 quam plurimos in Italiam vo-
 casse.

Manfredus, etsi rem non certo autho-
 re aliquo, sed publico rumore comperis-
 set, nolebat tamen Papæ de contumacia
 se accusandi occasionem dare, misitque,
 qui præscripto die ipsius excusationes pro-
 ponerent. Papa auditis ejus nunciis ne-
 gotium usque in octavam S. Martini diem
 seu 18 Novembris distulit. Imminente
 die Manfredus per alios ei significavit,
 se coram responsurum securitatem, & sta-
 tus Ecclesiastici terras cum comitatu di-
 gnitatem suam decente intrandi copiam
 petere. Papa consensit, ut ille ad sum-
 mum octingentos homines, e quibus cen-
 tum solummodo armati essent, ac septua-
 ginta equos adduceret, octoque dies in
 terris Ecclesiæ moraretur. Nequid ultra
 fieret, sub anathematis pœna prohibuit;
 duosque nuncios, qui Manfredi hac de re
 juramentum exciperent, misit, ut liquet
 ex ejus epistola 11 Nov. scripta. At
 huic negotio effectus defuit, sicut exhor-
 tationibus & minis, quas Papa Senensi-

Sæcul XIII.
 A C. 1263.

Chr. Mar.
 Spinelli.

Rayn. n. 67.

n. 73 75.

Rayn. 1264.

n. I.

D d 5 bus

Sæcul. XIII.
A.C. 1263.

bus & Pifanis fecit, ut eos a partibus Manfredi sejungeret. Exeunte anno Siciliam interdicto affecit. Sed Manfredum ac sectatores ejus censuras explodere, hasque in damnum religionis vertere videns, initio sequentis anni 1264 interdictum temperavit permittendo, ut sacrum sine cantu fieret, ac in templis Sacramenta obferatis foribus exclusisque proscriptis administrarentur.

Rayn. 1263.

n. 78.

Ughel. to. 9.

p. 294.

to. 7. p. 296.

Interim Papa cum Carolo Andegavice ac Provinciæ Comite de Sicilia coronam agere pergebat, ab Anglorum Rege in proprio se regno tuendi curis nimis occupato nihil expectans amplius. Quapropter in Galliam misit Bartholomæum Pignatellum Archiepiscopum Consentinum, hominem bellica laude, quam religionis studio clariorem, qui, cum a Manfredo dissidens ad Innocentium IV se recepisset, ab hoc Papa Metropolitanæ sedis Amalphensi an. 1254 impositus, ac post septem menses Consentiam translatus erat. Deinde a Papa Alexandro cum copiis in Calabriam Manfredi arma illatum missus, sed proditus relicta ipsa dicecesi sua redire ad Papam coactus fuerat. Talis erat Archiepiscopus Consentinus, qui an. 1263 Urbani IV nomine Regem S. Ludovicum stimulabat, ut Carolum fratrem suum ad Siciliam bello comparandam adjuvaret. Pignatellus etiam jussus erat

er. t Regi Angliæ suadere, ut Siciliam pro Sæcul. XIII.
filio suo Edmundo postulare desisteret. A. C. 1263.

§. XXIV.

S. Ludovicus Angliæ arbiter.

Papa insuper peculiarem in Angliam Legatum misit Cardinalem Guidonem Fulcodium Episcopum Sabinensem, qui pacem inter Regem ac Proceres conciliaret. Ferebat complura diplomata an. 1263. 22 Novembris diebusque sequentibus data, & habebat potestatem non modo censuris in rebelles utendi, sed mandandi etiam, ut sacrum bellicum contra eosdem caneretur: hoc enim remedium cunctis malis gravibus adhiberi solebat. Cum Urbanus simul Regi S. Ludovico scripsisset, ut civili Angliæ bello sedando navaret operam, hic Princeps tam efficacem dedit, ut Rex Henricus ac Proceres eum cooptarent arbitrum.

Compromissum Dominica post festum S. Luciae decima sexta Decembris anno 1263 Vindesoriam delatum petebat, ut Rex Ludovicus ante Pentecosten sententiam ferret suam, qui hoc tempus non expectavit. Partes Ambianum accersit, quo Rex Henricus ipse, multique Proceres se contulere. Ea, quæ utrimque proponebantur, audiebat & examinabat sedulo, præsertim præscriptionem anno